

Resolució 126/2020, de 14 de febrer

Número d'expedient de la reclamació: 740/2019

Administració reclamada: Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència. Departament de Treball, Afers Socials i Famílies.

Informació reclamada: Centres d'acollida per a infants i joves migrants.

Sentit de la resolució: Finalització per acord parcial de mediació i estimació parcial.

Resum: Per a què aquest caràcter pretesament reservat de la informació que s'al·lega per la DGAIA pogués actuar com a límit al dret d'accés, hauria d'estar previst en una norma amb rang legal, i no pas en una norma reglamentària com el Decret invocat, ja que així ho exigeix expressament l'article 21.2, i l'article 21.1.c LTAIPBG. I l'article 20 LTAIPBG exigeix que els límits s'apliquin de forma estricta i restrictiva, prohibint que puguin ser aplicats per analogia i que l'Administració tingui potestat discrecional per fer-ho. En conseqüència, cal descartar que els preceptes invocats del Decret 205/2018 puguin justificar la desestimació de l'accés objecte de reclamació, considerant que no tenen el rang legal exigint per L'TAIPBG. Per la mateixa raó, no constitueix una base jurídica legitimant de la limitació de l'accés una Instrucció del Departament o de la Direcció General en relació amb la divulgació pública o l'accés a aquesta informació. El límit relatiu a la protecció dels menors d'edat, com qualsevol altre límit, s'hauria d'aplicar de manera restrictiva (article 20.1 LTAIPBG) i proporcional a la seva finalitat (article 22.1 LTAIPBG), permetent l'accés parcial a la informació que no lesioni aquell bé jurídic protegit pel límit la protecció del qual s'hagi ponderat com a prevalent al dret d'accés. Per tant, l'article 21.1.e LTAIPBG no estableix que qualsevol informació relacionada amb els drets dels menors quedi exclosa de l'accés, sinó només aquella que sigui estrictament necessària per preservar els drets dels menors en allò que l'accés els perjudiqui de manera directa i efectiva, cosa que no s'ha acreditat ni justificat. Cal tenir en compte, igualment, que la informació és rellevant des de la perspectiva de la transparència atès l'interès públic en el retiment de comptes de l'Administració de les polítiques dutes a terme en l'acolliment de menors no acompanyats, de la mateixa manera que existeix un interès públic indubtable en preservar l'exercici del dret fonamental a la informació d'un periodista, condició que reuneix la persona reclamant, sense que s'hagi justificat, ni tan sols mínimament, que aquest interès públic en el retiment de comptes, o que el dret fonamental de la persona reclamant com a periodista, hagin de cedir davant la millor protecció que mereixeria l'adequada protecció dels menors per al cas que, efectivament, s'hagués acreditat que de l'accés i la difusió de la informació reclamada se'n podria derivar un dany per als menors significatiu o superior al què es deriva de la divulgació de la informació per àmbits territorials d'actuació dels serveis socials, tal i com ja la fa pública l'Administració.

Paraules clau: Generalitat. Periodista. Serveis Socials. Menors. Centres d'acollida. Reclamació contra estimació parcial. Límits. Informació reservada per llei. Drets dels menors. Acord parcial de mediació.

Mediador: Josep Mir Bagó

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 29 de novembre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 740/2019, presentada per un periodista contra la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA) del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (DTASF) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 13 de setembre de 2019 la persona reclamant va demanar la informació següent al DTASF: *“quants centres per a infants i joves migrants sense referents familiars s'han adjudicat a Catalunya via decret d'urgència durant el període 1-1-2015 a 30-9-2019, especificant en cada cas a quina empresa, localitat, any, valor de l'adjudicació i nombre de places de cada centre”*

3. El 28 d'octubre de 2019 la DGAIA va dictar una resolució que estima la sol·licitud anterior i, en execució seva, el 28 de novembre de 2019 va comunicar a la persona reclamant la informació següent:

Explica que la figura del decret d'urgència no existeix, però alternativament li informa dels contractes que han seguit una tramitació d'urgència prevista a l'article 120 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, però tenint en compte que la tramitació d'emergència en relació amb els centres per a infants i joves migrats sense referents familiars va iniciar-se el 2017, la informació que es facilita abasta el període comprès entre els anys 2017 i el 30.09.2019.

Exposa que en aplicació del que preveuen els articles 15 i 18 del Decret 205/2015, d'autorització i comunicació dels serveis socials, es consideren dades reservades les que no tenen publicitat registral, i que *“s'escau entendre que això té conseqüències en relació amb la publicitat que es pugui donar per aplicació de la normativa de transparència, especialment pel que fa a les dades de localització dels Centres. És per això que no es faciliten les dades de localització (municipi ni comarca) de cap dels centres i únicament es refereix a la demarcació del serveis territorials del Departament en la que es troben”*.

Fa constar que el nombre de places facilitat és el de les previstes per al 2019 i avisa que aquest nombre pot haver variat al llarg dels anys.

Adjunta un Excel de més de vint pàgines, amb les columnes següents: demarcació de serveis territorials, nom de l'entitat gestora, tipologia del recurs (centre de 1a acollida, pis assistit, etc.), places 2019 i data d'inici del servei. La informació relativa als imports dels mòduls que perceben les entitats adjudicatàries s'adjunta en un altre document PDF.

Indica que es contracta un nombre màxim de places i en conseqüència el càlcul anual dels imports representa una quantitat màxima que s'exhaureix o no en funció de les places ocupades.

4. La Reclamació presentada el 29 de novembre de 2019 assenyala que *“no s’ha facilitat el valor de l’adjudicació, sinó el número de places i el que es paga per cada menor, sense especificar altres despeses de diner públic generades inicialment en la posada en funcionament del centre (i pròpies de l’adjudicació, com per exemple lloguer d’espais, obres o compra de l’habitatge). Tampoc s’ha especificat el municipi ni la comarca on estan els centres, tot i que en una anterior petició (del 2018) sí que es va fer. No ens cal el municipi, però sí la comarca.”*
5. El 5 de desembre de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a la DGAIA i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l’article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l’expedient de la sol·licitud d’informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà la DGAIA en el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.
6. El 19 de desembre de 2019 la GAIP rep l’informe de la DGAIA, que fa les següents consideracions següents: *“En quant a la reclamació presentada, es fa avinent que la informació facilitada per aquesta direcció general, sense perjudici que s’hi puguin fer els aclariments que demani el sol·licitant en la mediació, respon a la seva petició d’informació d’enguany. Altrament, respecte dels mòduls que es paguen per les estades dels joves migrants sols als centres, pràcticament tots de gestió concertada, inclouen tots els conceptes. L’entitat gestora és la que, d’acord amb el mòdul previst segons la tipologia de centre, assumeix totes les despeses necessàries per a la posada en funcionament dels centres que gestionen. Respecte a la localització dels centres ens reiterem en la resposta facilitada per aquesta Administració en la seva resolució. S’aplica el mateix criteri en aquest tipus de sol·licituds a partir del moment en què es constata que la divulgació de les dades de localització dels centres quedava afectada per l’aplicació de la normativa reguladora del Registre d’Establiments i Serveis Socials i ha de tenir conseqüències a l’hora de facilitar la informació als ciutadans per la via d’accés a informació pública”.*
7. La GAIP trasllada l’informe de la DGAIA a la persona reclamant i inicia les actuacions per celebrar la primera sessió de mediació.
8. El 14 de gener de 2020 es celebra la sessió de mediació entre les parts i sota la direcció de la GAIP, que finalitza amb un acord parcial pel que fa a la informació sobre el finançament dels centres, que considera adequadament satisfet amb la informació prèviament lliurada i les explicacions i aclariments fets en la sessió de mediació. Per contra, en relació amb la ubicació a nivell de comarca dels centres, la sessió finalitza sense acord, ja que les parts mantenen les seves

posicions i arguments, de manera que se'ls adverteix que, en relació amb l'accés a aquesta informació, el procediment continua i finalitzarà amb la resolució de la GAIP.

9. El 21 de gener de 2020 la GAIP demana a la DGAIA si, a la vista de què no hi ha acord de mediació sobre l'accés a la ubicació comarcal dels centres i dels arguments que s'han aportat en la sessió de mediació, vol aportar un informe d'ampliació de les seves alegacions o invocar altres límits a l'accés. El 22 de gener de 2020 la DGAIA refusa fer cap ampliació del seu informe.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública desestimada parcialment per una Administració obligada per l'article 3.1.a LTAIPBG.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afageix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les*

circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".*

L'article 42 LTAIPBG estableix que les reclamacions es poden tramitar mitjançant un procediment de mediació, durant el qual se suspèn el còmput del termini de què disposa la GAIP per resoldre. L'acord de les parts sobre l'accés a la informació suposa la finalització del procediment. Si aquest acord entre les parts no s'aconsegueix, o és parcial, la Comissió ha de resoldre sobre el fons de la discrepància jurídica en la part que es mantingui.

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Sobre l'acord parcial en el procediment de mediació

Segons es desprèn de l'acta aixecada al finalitzar la sessió de mediació celebrada, el text del qual consta a l'expedient degudament signada pels assistents, les parts han assolit un acord que satisfà la part reclamant, que s'annexa s'annexa a aquesta Resolució prèvia dissociació de les dades personals.

Atès que l'article 42.5 LTAIPBG estableix que l'acord assolit per les parts en el marc d'un procediment de mediació posa fi a la reclamació i havent constatat aquest Ple que l'acord no és contrari a l'ordenament jurídic, correspon finalitzar el procediment en la part en què s'ha arribat a l'acord, de manera que, de conformitat amb el que disposa l'article 42.6 LTAIPBG i l'Apartat 15.d del Manual de mediació de la GAIP, la reclamació continua la tramitació pel que fa a la ubicació comarcal dels centres dels menors, i correspon a aquesta Comissió pronunciar-se sobre el fons de la discrepància jurídica de les parts.

3. *Sobre el caràcter reservat de la localització dels centres*

En la sessió de mediació, la DGAIA ha admès que la ubicació dels centres pot ser coneguda per la gent amb base a l'observació directa i a la divulgació que se'n faci a les xarxes socials, però manifesta que el Departament ha adoptat el criteri de considerar que aquesta informació és reservada, amb base als articles 15 i 18 del Decret 205/2015, d'autorització i comunicació dels serveis socials, i per això tota la informació que es divulga sobre la localització d'aquests centres per part de la DGAIA és genèrica i agrupada pels àmbits territorials d'actuació dels serveis socials, amb la finalitat de preservar l'interès superior dels infants i joves que s'hi troben i evitar l'estigmatització social que hi pugui haver en conèixer on es troben acollits.

Aquesta mateixa fonamentació jurídica de la desestimació de l'accés a la ubicació a nivell comarcal dels centres amb base als articles 15 i 18 del Decret 205/2015 és la que es manté tant en la resolució de la sol·licitud com en l'informe emès a la GAIP.

L'article 21.2 LTAIPBG estableix que *"el dret d'accés a la informació pública també pot ser denegat o restringit si la informació té la condició de protegida i així ho estableix expressament una norma amb rang de llei"*. En la mateixa línia, l'article 2.1.1.c LTAIPBG disposa que *"El dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a (...) c) el secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració pública, si el secret la confidencialitat són establerts per una norma amb rang de llei"*. Per tant, per a què aquest caràcter pretesament reservat de la informació que s'al·lega per la DGAIA pogués actuar com a límit al dret d'accés, hauria d'estar previst en una norma amb rang legal, i no pas en una norma reglamentària com el Decret invocat, ja que així ho exigeix expressament l'article 21.2, i l'article 21.1.c LTAIPBG. I l'article 20 LTAIPBG exigeix que els límits s'apliquin de forma estricta i restrictiva, prohibint que puguin ser aplicats per analogia i que l'Administració tingui potestat discrecional per fer-ho.

En conseqüència, cal descartar que els preceptes invocats del Decret 205/2018 puguin justificar la desestimació de l'accés objecte de reclamació, considerant que no tenen el rang legal exigint per L'TAIPBG. Per la mateixa raó, no constitueix una base jurídica legitimant de la limitació de l'accés una Instrucció del Departament o de la Direcció General en relació amb la divulgació pública o l'accés a aquesta informació.

4. *Sobre la protecció dels drets dels menors com a límits al dret d'accés*

Tot i que l'Administració no ho ha invocat, aquesta Comissió té en compte que la protecció dels drets dels menors d'edat podria actuar com a límit a l'accés a la informació, d'acord amb l'article 21.1.e LTAIPBG, si s'acredités que de l'accés se'n deriva un perjudici real i efectiu per als menors i que no és prevalent l'interès públic en la divulgació de la informació.

D'entrada, no sembla que informar de la comarca on s'ubiquen els centres, com demana la persona reclamant, enlloc de facilitar l'àmbit territorial d'actuació dels serveis socials del Departament en el qual estan situats aquests centres (en alguns casos, d'àmbit inferior a la comarca), com ofereix l'Administració, hagi de generar cap perjudici per als drets dels menors. En tot cas, la GAIP, en atenció a l'especial protecció que mereixen els drets dels menors, ha ofert a la DGAIA la possibilitat d'aportar qualsevol argumentació que consideri adient en aquesta línia; però la DGAIA ha refusat fer-ho i, per tant, no queda ni acreditat, ni tan sols invocat per l'Administració, que l'accés que es reclama perjudiqui els drets dels menors.

Cal tenir en compte que, en tot cas, el límit relatiu a la protecció dels menors d'edat, com qualsevol altre límit, s'hauria d'aplicar de manera restrictiva (article 20.1 LTAIPBG) i proporcional a la seva finalitat (article 22.1 LTAIPBG), permetent l'accés parcial a la informació que no lesioni aquell bé jurídic protegit pel límit la protecció del qual s'hagi ponderat com a prevalent al dret d'accés. Per tant, l'article 21.1.e LTAIPBG no estableix que qualsevol informació relacionada amb els drets dels menors quedi exclosa de l'accés, sinó només aquella que sigui estrictament necessària per preservar els drets dels menors en allò que l'accés els perjudiqui de manera directa i efectiva, cosa que no s'ha acreditat ni justificat.

Cal tenir en compte, igualment, que la informació que es demana és rellevant des de la perspectiva de la transparència, atès l'interès públic prevalent en què l'Administració reti comptes de les polítiques dutes a terme en l'acolliment de menors no acompanyats, especialment quan la informació es demana des de l'exercici professional del periodisme, ja que existeix un interès públic indubtable en preservar l'exercici del dret fonamental a obtenir i transmetre informació veraç de les persones periodistes, condició que reuneix la persona reclamant, sense que s'hagi justificat, ni tan sols mínimament, que aquest interès públic en el retiment de comptes, o que el dret fonamental de la persona reclamant com a periodista, hagin de cedir davant la millor protecció que mereixeria l'adequada protecció dels menors per al cas que, efectivament, s'hagués acreditat que de l'accés i la difusió de la informació reclamada se'n podria derivar un dany per als menors significatiu o superior al què es deriva de la divulgació de la informació per àmbits territorials d'actuació dels serveis socials, tal i com ja la fa pública l'Administració.

Per tant, considerant que no existeix base jurídica legal per oposar a l'accés el caràcter reservat de la informació reclamada, i que no s'ha acreditat ni justificat que l'accés perjudiqui el dret dels menors d'edat, cal estimar la reclamació en la part no acordada en procediment de mediació i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir informació sobre la comarca on s'ubiquen els centres objecte de reclamació.

5. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 14 de febrer 2020, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la reclamació i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir, com a referència territorial d'ubicació dels centres objecte de reclamació, la comarca, enlloc de la demarcació o àmbit territorial d'actuació dels serveis socials del Departament que li ha estat facilitada.
2. Donar per finalitzada la reclamació en relació amb la resta d'informació sol·licitada, segons l'acord de mediació assolit entre les parts, que s'annexa.

3. Requerir al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies a què lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1, dins del termini màxim de quinze dies.
4. Requerir al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 740/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

ACORD DE MEDIACIÓ

del 14 de gener de 2020, relatiu a la Reclamació 740/2019

REUNITS

La persona reclamant,

- el senyor xxxxx.

En representació de la Direcció General d'Atenció a la Infància i a l'Adolescència (DGAIA),

- la senyora xxxxxxx, subdirectora general d'Atenció a la Infància i a l'Adolescència i la senyora xxxxxxxxxxx, responsable d'Assessorament Jurídic i d'Informes.

ACORDEN

Primer. Administració obligada i informació lliurada

Durant el transcurs de la sessió de mediació les representats de la DGAIA han exposat i aclarit els dubtes que la persona reclamant ha plantejat arran dels lliuraments d'informació que des de la DGAIA s'han realitzat en fase de sol·licitud d'informació i de reclamació, concretament han aclarit els dubtes relatius al “el valor de l'adjudicació, sinó el número de places i el que es paga per cada menor, sense especificar altres despeses de diner públic generades inicialment en la posada en funcionament del centre”.

La part reclamant, mitjançant les explicacions rebudes durant el transcurs de la sessió de mediació es dona per satisfeta parcialment de la seva reclamació en relació amb l'accés a la informació pública sol·licitada, i al seu format, sens perjudici de les actuacions i accions ulteriors que li puguin correspondre.

El present Acord de mediació es regeix per la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i segueix el previst pel *Manual de mediació de la GAIP*, els aspectes més destacats del qual són recollits per les adjuntes “*Característiques bàsiques del procediment de mediació per a l'accés a la informació pública*”. Tots aquests documents són coneguts per les parts i mereixen la seva conformitat.

Aquest acord parcial es presentarà al Ple de la GAIP, a fi que aquest en tingui coneixement, dicti la resolució que posa fi al procediment de reclamació, ordeni la seva execució i la seva publicació al web de la GAIP. Atenent al caràcter parcial d'aquest acord i al seu abast limitat a una part de l'objecte de la reclamació, la resta de la reclamació es tramitarà pel procediment amb resolució de la Comissió.

Firmes:

Per la persona reclamant:

Per la DGAIA

Hi consten les firmes